

Posudek rigorózní práce

Mgr. Evy Macháčkové na téma: Zadávání veřejných zakázek veřejným zadavatelem

Předložená práce je věnována problematice, která je z hlediska teoretického i praktického významná a stále aktuální. Přitom jde o materii velmi rozsáhlou. Považuji proto za správné, že jí autorka věnovala pozornost. Je rovněž správné, že předmět svého zájmu omezila na zadávání veřejných zakázek veřejným zadavatelem, zejména pak v otevřeném řízení, zjednodušeném podlimitním řízení a jednacím řízení bez uveřejnění (viz úvod práce, str. 7). Lze konstatovat, že takto formulovanému záměru autorkou zvolená struktura práce vyhovuje. Těžiště práce je v obecných otázkách zadávacího řízení, které se týkají zadávání veřejných otázek veřejným zadavatelem. V tomto rámci je pojednáno o některých obecných pojmech (kapitoly 2 až 5). Za vybočení z tématu práce však považuji vymezení dotovaného zadavatele a sektorového zadavatele.

Rozsahem posuzovaná práce plně vyhovuje stanoveným požadavkům. Vlastní text má 100 stran. Kromě toho práce obsahuje anglické resumé a vhodně členěný seznam použitých pramenů. V seznamu uvedená odborná literatura věcně s tématem práce souvisí. Poměrně rozsáhlý je seznam rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, rozhodnutí Vrchního soudu v Olomouci a rozsudků Evropského soudního dvora. Současně je třeba uvést, že autorka odbornou literaturu i judikaturu využívá při výkladu jednotlivých dílčích otázek a v textu práce na literaturu a judikáty často odkazuje, a to odpovídajícím způsobem. Při využívání starší odborné literatury měla být pozornější a tak se mohla vyvarovat toho, že převzala i údaj, který již neodpovídá platné právní úpravě (na str. 11 tvrdí, že znakem zadavatele je předpokládaná hodnota zakázky vyšší než 2 mil. Kč).

Práce je převážně napsána srozumitelně. Současně však musím konstatovat, že obsahuje řadu formulačních nepřesností, z nichž některé vedou k věcným nesprávnostem, které nelze u absolventky fakulty pominout. Takovou povahu mají například formulace „do činnosti řady firem a podniků“ (str. 6), „jde např. o smlouvu o koupi nemovitosti“ (str. 10), použití výrazu „zejména“ v souvislosti s § 84 odst. 1 ZVZ (str. 80). Vyskytují se i nepřesnosti, které sice nemají věcný dopad, ale snižují kvalitu práce (např. str. 7 – tématem a cílem je zadávání veřejných zakázek, dodržet kogentní postup – str. 10, nabídnout své nabídky – str. 10, jde zejména o (str. 11 třetí věta zdola, v souvislosti s § 6 ZVZ), že i nepeněžitelné plnění může zadavatel akceptovat – str. 15, zadáváním je zákonem myšlen – str. 42, smlouva je mezi zadavatelem a uchazečem sjednána a uzavřena v souladu s postupem stanoveným § 82 zákona – str. 82).

Pro způsob zkoumání zvoleného tématu je charakteristický v zásadě samostatný přístup, i když s rozsáhlým využitím odborné literatury a judikatury. Autorka prokazuje, že se v platné právní úpravě celkově velmi dobře orientuje, což platí i o existující judikatuře, včetně judikatury evropské. Snaha postihnout všechny důležité problémy s tématem související měla za následek, že ne vždy se podařilo jít do větší hloubky a výklad má v některých částech spíše povahu reprodukce zákona, byť formulované vlastními slovy. Pozitivně lze hodnotit snahu využít odbornou literaturu a judikaturu k formulování vlastních názorů a stanovisek.

Z věcného hlediska považuji k posuzované práci uvést následující:

- za nepřesné, až věcně nesprávné, považuji obecné tvrzení, že pro výklad sporných ustanovení zákona o veřejných zakázkách lze použít např. § 271 obchodního zákoníku (str. 10),
- obdobně to platí o tvrzení, že smlouva na veřejnou zakázku nemusí být uzavřena v písemné formě (str. 13),

- bližší vysvětlení a zdůvodnění vyžaduje tvrzení, že na základě kalkulace předpokládané hodnoty zakázky může zadavatel v určitých zadávacích řízeních požadovat od uchazečů složení jistoty (str.25),
- za nesprávné považuji tvrzení, že jiná právnická osoba musí být převážně financována veřejným zadavatelem (str. 35),
- základní vymezení subdodavatele (str.40) nejen neodpovídá § 17 písm. i) ZVZ, ale je i z hlediska právního chybné,
- autorka by v souvislosti s nabídkou (str. 69 a násl.) měla vysvětlit vztah mezi návrhem smlouvy a prohlášením o vázanosti celé nabídky (§ 68 odst. 2 ZVZ) a k tomuto problému formulovat vlastní stanovisko,
- jaké stanovisko autorka zaujímá k významu nevyžádání si (nevyzvednutí) zadávací dokumentace pro možnost podat nabídku (§ 48 ZVZ).

Celkově hodnotím posuzovanou rigorózní práci jako způsobilou ústní obhajoby. Autorka prokázala hlubší znalosti komplikované problematiky zadávání veřejných zakázek. Téma zpracovala v přiměřeném rozsahu, i když s formálními i věcnými nedostatky, které však lze označit jako dílčí. Při ústní obhajobě bude vhodné, aby alespoň k některým výše uvedeným připomínkám autorka zaujala argumentované stanovisko. Jako celek práce způsobem zpracování, prací se zákonným textem, s odbornou literaturou a judikaturou splňuje požadavky na rigorózní práce kladené. Proto ji doporučuji k ústní obhajobě.

V Praze dne 18.června 2009

Do. JUDr. Stanislav Plíva, CSc.
konzultant